

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมปัจจุบันนี้การประพติเกเรของเยาวชนซึ่งเป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาหลายด้าน เช่น ปัญหาทางด้านสังคม ปัญหาส่วนบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน การประพติผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับในสถานศึกษา การประพติผิดกฎหมายและผิดที่สถานของสังคมในวัฒนธรรมไทยของเยาวชนทั้งหญิงและชายได้เพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจทั้งในด้านปริมาณและความรุนแรง สถิติคดีที่เยาวชนทั้งหญิงและชายกระทำความผิดจากการศึกษาและการบันทึกข้อมูลของสถานีตำรวจในท้องที่ต่าง ๆ หรือจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือจากศาลเยาวชนและครอบครัว ในจังหวัดต่าง ๆ จะพบผู้กระทำความผิดดังกล่าวข้างต้นมากมาย ในด้านความรุนแรงของพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นก็ไม่ได้คิดเพี้ยนไปจากการกระทำอาชญากรรมของผู้ใหญ่เช่น มีการฆ่า ช่มชู้แล้วฆ่า ปล้นทรัพย์ และพบว่ามีกรวางแผนการก่ออาชญากรรมก่อนดำเนินการ เป็นต้น

วิทยาลัยเทคนิคเป็นหน่วยงานของสังคมหน่วยหนึ่ง ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชน ซึ่งต้องการการเตรียมตัวเยาวชนซึ่งเป็นนักเรียนนักศึกษาให้พร้อมที่จะออกไปเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต การศึกษาเป็นปัจจัยในการพัฒนาคน และคนที่พัฒนาแล้วจะเป็นพื้นฐานที่จะพัฒนาทุกอย่างให้เจริญก้าวหน้า ฉะนั้นสถาบันการศึกษาทุกแห่งจึงจำเป็นต้องมีระเบียบวินัย และข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนนักศึกษาได้ปฏิบัติตาม เช่น ระเบียบเกี่ยวกับการแต่งกาย ระเบียบเกี่ยวกับความประพติ เป็นต้น ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนนักศึกษาที่จะออกไปเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะวิทยาลัยเทคนิคควรตระหนักถึงความต้องการของนักศึกษา ซึ่งเป็นเยาวชนวัยรุ่น โดยการกำหนดมาตรฐานทางศีลธรรม จรรยา มารยาทและความประพติให้เหมาะสม ในปัจจุบันนี้สภาพการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก นักเรียนนักศึกษา

มิได้เชื่อฟังคำสั่งสอนของครูอาจารย์ และมิได้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยและข้อบังคับเสมอไป ได้พยายามฝ่าฝืนอยู่เนือง ๆ ทั้งภายในสถาบันและนอกสถาบัน ดังปรากฏในสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น กรณีนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคยกพวกตีกันกับสถาบันอื่น ผลที่ได้รับก็คือมีการสูญเสียชีวิต บางคนถูกทุบตีจนได้รับความพิการทางสมองและร่างกาย บางคนถูกกฎหมายบ้านเมืองลงโทษจำคุกและกักขังในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งบุคคลดังกล่าวนี้ต่างก็อยู่ในวัยเรียน และเยาวชนเหล่านี้คืออนาคตของประเทศชาติ แต่เขาเหล่านั้นก็ต้องหันเหชีวิตตนเองสู่การเป็นอาชญากร ในเรื่อง บัญชาอาชญากรรมได้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางถึงสาเหตุของการก่ออาชญากรรมในผู้ใหญ่และในเยาวชนซึ่งมีพฤติกรรมเกเร เพื่อหาหนทางแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องนี้ งานวิจัยของอาจิตัน (ประเทิน มหาจันทร์. 2521 : 34 ; อ้างอิงมาจาก Ageton. 1975 : 8038) พบว่าการที่บุคคลได้เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางกฎหมายอยู่เสมอ เช่น ถูกจับกุม ถูกสอบสวน ถูกภาคทัณฑ์ ต้องขึ้นศาล และถูกปรับ เป็นต้น เหล่านี้ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมตอบโต้กฎหมายไปในทางลบและมีการละเมิดกฎหมายเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยดังกล่าว ทำให้มองเห็นช่องทางในการป้องกันการประทุพติเกเรของเด็กนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนได้ประการหนึ่ง คือ ทางบ้านและสถาบันการศึกษาควรร่วมมือกันจัดการป้องกันและแก้ไขเสียแต่ต้นเมื่อ ไม่เปิดโอกาสให้เยาวชนเหล่านั้นต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางด้านกฎหมายของบ้านเมือง

การที่เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางกฎหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตำรวจตลอดจนศาลเยาวชนและครอบครัว จะยิ่งทำให้พวกเขามีความรู้สึกต่อตนเองว่าเป็นผู้ที่เคยมีความผิดติดตัวมาแล้วประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ทำให้เด็กและเยาวชนได้มีประสบการณ์ทางกฎหมาย รู้จักทางหนีทีไล่มากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้โอกาสที่เขาเหล่านั้นจะมีการกระทำผิดในครั้งต่อไป จึงมีมากกว่าเด็กและเยาวชนที่ไม่เคยผ่านกระบวนการทางกฎหมายมาก่อนด้วยเหตุนี้เด็กและเยาวชนแม้กระทั่งผู้ใหญ่ที่เคยกระทำผิดมาแล้ว มีเป็นส่วนมากที่มีการกระทำผิดเป็นครั้งที่สองและสามเสมอ นักวิชาการ นักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมของเยาวชนได้ให้ความสนใจในสาเหตุของการกระทำผิดในสถานศึกษาในศาลคดีเด็กและเยาวชนที่เคยผ่านกระบวนการดังกล่าวมาแล้วมีการกระทำผิดที่รุนแรงขึ้นกว่าเดิม

ผลการวิจัยของอาจิตันสอดคล้องกับผลการวิจัยของโคเฮน (ประเทิน มหาจันทร์.

2521 : 36 ; อ้างอิงมาจาก Cohen. 1975 : 5542) ซึ่งได้ศึกษาถึงบทบาทของศาล ในฐานะที่ศาลเป็นสถาบันทางสังคมที่ทำหน้าที่พิจารณาบุคคลให้เป็นไปตามตัวบทกฎหมาย ผลการศึกษาปรากฏว่าการปฏิบัติการของศาล การใช้อำนาจของศาลทำหน้าที่ในบทบาททางกฎหมายมากกว่าบทบาททางสังคม เมื่อเป็นเช่นนี้แทนที่ศาลจะแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เกเรกลับเป็นแหล่งที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นมีพฤติกรรมเกเรเพิ่มขึ้น โคเฮนได้เสนอแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของสถาบันเกี่ยวกับศาลเสียใหม่โดยเน้นที่สถานภาพของผู้กระทำผิดซึ่งได้แก่เด็กและเยาวชน มากกว่าจะเน้นที่ตัวบทกฎหมาย

การที่นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบางคนกระทำผิดระเบียบวินัย และข้อบังคับ จึงเสมือนพฤติกรรมของผู้กระทำผิดที่ถูกศาลพิพากษาโดยหลักของกฎหมายบ้านเมือง ให้รับหรือจำคุกตามโทษนั้น ๆ เช่นกัน กรณีดังกล่าวแทนที่นักศึกษาจะเกรงกลัวต่อระเบียบวินัยและข้อบังคับ กลับยังมีพฤติกรรมฝ่าฝืนมากขึ้น ปัญหาที่นักเรียนนักศึกษาในแต่ละสถาบันได้กระทำผิดมีสถิติสูงนั้น ได้แก่ การหนีเรียน การเที่ยวเตร่เวลากลางคืน การมั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญ การเข้าไปในสถานเริงรมย์ต้องห้ามตามกฎหมาย การติดสิ่งเสพติดและการประพาดอันถือว่าไม่เหมาะสมแก่สภาพของนักเรียนนักศึกษา (ศูนย์พิทักษ์นักเรียนนักศึกษา. 2532 : 79) พฤติกรรมที่นักเรียนนักศึกษาฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับนับว่าเป็นปัญหาและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องตระหนัก

★ อนึ่งสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมส่งผลกระทบต่อปรากฏพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่ทำให้เด็กและเยาวชนในวัยเรียนส่อไปในทางเสื่อมเสีย ปัญหาเหล่านี้ผู้บริหารสถาบันการศึกษา ครูอาจารย์ ผู้รับผิดชอบวิตกอย่างยิ่ง เพราะในการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย สภาพความเจริญทางสังคมมีผลกระทบต่อเยาวชนอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ไม่ว่าจะเป็นศูนย์การค้าหรือสถานบันเทิงเริงรมย์ กลายเป็นแหล่งอบายมุข เพราะสถานที่เหล่านั้นส่วนหนึ่งพร้อมที่จะทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรมเพื่อความเจริญเติบโตของธุรกิจของตนโดยการมอมเมาให้เยาวชนนักเรียนนักศึกษาใจแตก ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย อนาคตของเยาวชนในวัยศึกษาเล่าเรียนส่วนหนึ่งต้องสูญเสียนาคต เพราะความมัวเมาในแสงสีอบายมุขและสิ่งเสพติด

ปัจจุบันลักษณะของสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ทางด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจและสังคม การเปลี่ยนแปลงนั้นส่งผลกระทบต่อบุคคลในสังคม ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้าง เจตคติ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของสังคมไทยเป็นอย่างมาก และจากการที่ผู้คนส่วนใหญ่มุ่งแต่จะสรรหาปัจจัยที่จะตอบสนองความต้องการของตนทำให้ละเลยต่อบทบาทและหน้าที่พึงปฏิบัติต่อกันทั้งในระดับครอบครัว และสังคมประเทศชาติ เป็นผลให้เกิดพฤติกรรมที่แปลกแยกและเป็นสาเหตุสำคัญอันนำไปสู่ปัญหา พฤติกรรมเบี่ยงเบนในสังคมไทยปัจจุบัน ซึ่งผลจากการศึกษาวิจัยส่วนใหญ่พบว่าพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากการยอมรับของสังคมนั้นจะไม่บังเกิดขึ้นหากเยาวชนจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม

ระเบียบวินัย และข้อบังคับต่าง ๆ เป็นสิ่งที่สถาบันการศึกษากำหนดขึ้นโดยยึดหลักและแนวการปฏิบัติ ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยระเบียบความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 อันเป็นระเบียบที่เน้นให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัดเกี่ยวกับระเบียบการแต่งกาย ระเบียบความประพฤติ แต่ขณะนี้สถานการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป นักเรียน นักศึกษา มิได้เชื่อฟังคำสั่งสอนของครูเสมอไป มีการพยายามฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ของสถานศึกษาอยู่เนือง ๆ เช่น หนีโรงเรียน แต่งกายผิดระเบียบ แสดงกิริยาไม่สุภาพ มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนต่าง ๆ เล่นการพนัน เที่ยวเตร่เวลากลางคืน เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้สอดคล้องกับสภาพปัญหาเด็กและเยาวชน ที่คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติได้ชี้ให้เห็นคือ "เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างมั่วสุมในทางอบายมุข และประพฤติดนไม่เหมาะสม นิยมวัฒนธรรมต่างชาติ ชาติวัฒนธรรมและระเบียบวินัย และขาดความสำนึกในคุณค่าของศีลธรรม..." (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5. 2525 - 2529 : 87 - 104) ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ครู อาจารย์ และผู้รับผิดชอบ กำลังวิตกเป็นอย่างยิ่ง กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับระเบียบ กฎเกณฑ์และข้อบังคับ ก็มีได้ก่อกวนใจ ได้พยายามแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ โดยให้ กรม กอง และสถานศึกษา กวดขันความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา อยู่ตลอดเวลา การแก้ปัญหาต่าง ๆ ในโรงเรียนนั้น ประสาท อิศรปริดาได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่า การแก้ปัญหาในชั้นเรียนนั้น ครูจะต้องรู้ถึงสาเหตุและแก้ปัญหาที่สาเหตุนั้น อาทิ การแก้ปัญหา

การเรียนการสอนในชั้นเรียนด้วยวิธีการชมเชย และการลงโทษอาจทำให้เด็กที่คุยกันนั้นเจ็บสับสน แต่การแก้ปัญหาด้วยวิธีนี้ ย่อมไม่ทำให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวรตลอดไป เมื่อใดที่ถูกหยุดชู้ตะคอก หรือหยุดการลงโทษพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนานั้นก็มีแนวโน้มที่จะปรากฏขึ้นอีก (ประสาท อิศรปริดา. 2523 : 212)

ปัญหาด้านความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียนนักศึกษา มีผลกระทบต่อสังคมและบุคลากรของชาติ ดังที่ พร้อม พานิชย์ภักดิ์ (ชม ภูมิภาค. 2525 : 23 ; อ่างอิงมาจาก พร้อม พานิชย์ภักดิ์. 2514 : 130) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การพัฒนากำลังคนนั้น ได้แก่ การปรับปรุงคุณภาพประชากรของประเทศให้มีความสูงขึ้นโดยไม่จำกัดเฉพาะด้านวิชาการ การปรับปรุงยอมรับถึงคุณค่าของศีลธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย เหล่านี้อันเป็นการสร้างประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าและเข้มแข็งขึ้น

สภาพสังคมไทยในยุคปัจจุบันนี้หากพิจารณาถึงระเบียบวินัยของคนในชาติแล้วเป็นเรื่องที่น่าห่วงใยสำหรับผู้รับผิดชอบการพัฒนาสังคมทุกระดับ เกี่ยวกับเรื่องนี้ มานะ รัตนโกเศศ (2531 : 104) ได้กล่าวว่า ปัญหาสังคมที่เผชิญอยู่ทุกวันนี้และหลายคนพูดกันอยู่เสมอว่าคนไทยเรานั้นไม่ค่อยจะมีระเบียบวินัย โดยเฉพาะปัญหาเยาวชนคือนักเรียนที่ก่อการทะเลาะวิวาทจนถึงขั้นใช้อาวุธทำร้ายร่างกายกัน บางครั้งถึงแก่ชีวิตก็มี ซึ่งก็ไม่ได้ถึงว่าเด็กนักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนเหล่านั้นจะมีความอหังการโหดเหี้ยมกันถึงขนาดนั้น นอกจากนั้นการเที่ยวเตร่ตามสถานเริงรมย์ ซึ่งมีอยู่มากมายดาษดื่นและเยาวชนนั้นก็เที่ยวเตร่จนเด็กตื่นแล้วออกมาขับซัดด้วยความคึกคะนองเป็นที่รบกวนของชาวบ้าน การมั่วสุมในเรื่องเพศ การเสพสิ่งเสพติด ฯลฯ เหล่านี้นับว่าเป็นอันตรายทั้งแก่ตนเองและประการสำคัญบุคคลดังกล่าวเป็นอนาคตของประเทศชาติ หากเขาเติบโตขึ้นอย่างไร้คุณภาพ ไร้ระเบียบวินัย ก็นับว่าความวิบัติในสังคมแห่งชาติที่จะต้องเผชิญหน้าไว้คุณภาพเป็นเงาตามตัว ขณะนี้ประเทศไทยกำลังต้องการให้เยาวชนเป็นผู้ที่มีความประพฤติดี มีความรู้ มีความขยันหมั่นเพียร และข้อสำคัญคือจะต้องเป็นผู้มีระเบียบวินัย เคารพในกฎเกณฑ์กติกาของบ้านเมือง

การปรับปรุงคุณภาพและจริยธรรมของนักเรียนนักศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายในการจัดการศึกษาของชาตินั้น ควรมุ่งให้เกิดการพัฒนาทั้งในด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

การพัฒนาทั้งสามด้านของนักเรียนนักศึกษาอันเป็นเยาวชนของชาติจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีต้องอาศัยการฝึกฝนและการควบคุมตนเอง นั่นก็คือ "การมีวินัยแห่งตน" สังคมจะนำอยู่หรืออยู่อย่าง ไม่สงบ (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2525 : 20 - 21) ถ้าเด็กและเยาวชนถูกลี้นงโดยไม่มีวินัย ถูกเลี้ยงโดยไม่สร้างวินัยในตนเอง เด็กเหล่านั้นจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ก้าวร้าว เห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ และรุกรานผู้อื่น

ในเรื่องเกี่ยวเนื่องกันนี้ ประวิณ ณ นคร (2531 : 49) ได้ให้ความสำคัญของคำว่า "วินัย" ในสถาบันการศึกษาไว้ว่า สถาบันการศึกษามีหน้าที่ในการผลิตบุคลากรออกไปรับใช้สังคม สถาบันต้องมีองค์ประกอบสามประการ คือ การให้ความรู้ทางวิชาการ การให้ความสามารถเชิง ทักษะ และการสร้างจริยธรรมความประพฤติ องค์ประกอบทั้งสามประการนี้ความประพฤตินับว่า เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะบุคคลจะมีความรู้ความสามารถเพียงใดก็ตามแต่ถ้ามีความประพฤติที่ ไม่ดีแล้ว สิ่งดังกล่าวข้างต้นคือความรู้ความสามารถนั้นก็เสียเปล่า ทำกิจการงานใด ๆ ก็ให้เกิด ผลดีไม่ได้ และในการทำกิจการงานของบุคคล วินัยเป็นกระบวนการควบคุมและ เสริมสร้างพัฒนา ที่สำคัญ

เมื่อข้อบ่งชี้ต่าง ๆ ระบุชัดเจนดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยให้ลึกซึ้งในส่วนที่ เกี่ยวพันอันจะนำไปสู่การแก้ไขอย่างถูกต้อง งานวิจัยนี้มุ่งที่การแก้ปัญหาหรือที่เรียกว่า "การ เล็งปัญหา" (Problem Focused) หรือการวิจัยแบบสหวิทยาที่เล็งปัญหา (Problem Focused Interdisciplinary Research) นั่นคือจะกล่าวถึงสภาพปัญหาของนักศึกษาเท่าที่ปรากฏอยู่ ในปัจจุบัน เพื่อให้เห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นได้อย่างไร มีความรุนแรงเพียงใดและจะ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาวิถีชีวิตต่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างไร เพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหาของ เยาวชน นักเรียน นักศึกษาได้ถูกต้องยิ่งขึ้นอันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษากระทำความผิดต่อระเบียบวินัย และข้อบังคับ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของจิตภาพ (Mentality) หรือภาวะแห่งจิตของนักศึกษา

ต่อการกระทำผิดในกรณีต่าง ๆ ในประเด็นความผิดอันเนื่องมาจากความประพฤติ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติด ความผิดในการพกพาอาวุธเพื่อการประทุษร้าย ความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดในความไม่เหมาะสมของการเที่ยวในยามวิกาล

3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักศึกษาผู้กระทำความผิด และนักศึกษาผู้ไม่กระทำความผิด

ความสำคัญของการวิจัย

ในภาวะที่ประเทศชาติกำลังพัฒนาทั้ง เศรษฐกิจและสังคม องค์ประกอบของบุคคลอันได้แก่ "เยาวชน" ซึ่งในที่นี้บุคคลดังกล่าวกำลังอยู่ในวัยเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเป็นส่วนหนึ่งในภาคแรงงานของชาติในอนาคตเป็นทรัพยากรที่สำคัญ โดยเฉพาะในประเทศไทยแม้ประเทศอื่น ๆ ก็ได้เล็งเห็นความสำคัญเช่นกัน ดังจะเห็นได้ว่าทุกประเทศได้จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนเพื่อที่จะจัดการกับเยาวชนเมื่อมีพฤติกรรมกระทำความผิด เพื่อให้การกำหนดโทษแตกต่างไปจากการจัดการของอาชญากรผู้ใหญ่

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่มุ่งการแก้ปัญหาหรือที่เรียกว่าการเล็งปัญหา (Problem Focused) คือการกล่าวถึงปัญหาที่ปรากฏอยู่ให้เห็นภาพว่าปัญหาการประพฤติผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับในสถานศึกษานั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร มีความรุนแรงเพียงใด เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาศักยภาพของชีวิตนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนอย่างไร ตลอดจนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศชาติอย่างไร ถ้านักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนเหล่านี้ได้พัฒนาขึ้นมาอย่างมีคุณภาพและไม่มีปัญหาอันใดเข้ามาสอดแทรก นักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนเหล่านี้ก็จะ เป็นทรัพยากรอันมีค่ามหาศาลดังกล่าว

แต่สภาพความเป็นจริงและจากการศึกษาข้อมูลพบว่า ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค นั้นมีมากมาย อาทิ ปัญหาการกระทำความผิดอันเนื่องมาจากครอบครัว ซึ่งเกิดจากการที่เด็กนักเรียนนักศึกษาหรือเยาวชนนั้น ๆ ไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอบอุ่น บิดามารดาหย่าร้าง หรือการมีสามีใหม่มีภรรยาใหม่ บิดามารดาติดสิ่งเสพติด ติดการพนัน มีอาชีพในทางอบายมุข

สภาพครอบครัวจึงอยู่ในลักษณะ "บ้านแตก" (Broken Home) ปัญหาการกระทำความคิดอันเนื่องมาจากบุคลิกภาพซึ่งเป็นจิตลักษณะที่นักเรียนนักศึกษาแสดงออก เช่น การแสดงออกในทางก้าวร้าว การทงตน การโอ้อวดตน การพูดจาหยาบคาย ความเชื่อในโชคชะตาราศีและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อันเป็นอุปนิสัยที่ติดตัว เหล่านี้คือแนวการประพฤติปฏิบัติที่ผิดที่สถานของสังคม แต่นักเรียนนักศึกษาอันเป็นเยาวชนถือว่ายังเป็นผู้ด้อยในประสบการณ์ ควรจะมีโอกาสปรับปรุงแก้ไขได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้นความหวังที่จะบอังก้มไว้ให้เขา เหล่านี้กระทำความผิดในระ เเบียบวินัยและข้อบังคับ ตลอดจนกฎหมาย การแก้ไขนิสัยการกระทำความคิดหรือนิสัยอาชญากรให้กลับตนเป็นคนดี จึงเป็นความมุ่งหวังที่เป็นไปได้ และจำเป็นต้องกระทำโดยเร่งด่วน มาตรการที่นำมาใช้ในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นเยาวชนเหล่านี้วิธีการหนึ่งนั้นคือ การให้การศึกษโดยสถาบันการศึกษา นอกเหนือจากการลงโทษโดยกฎหมาย สำหรับปัญหาในด้านความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่กระทำการต่อการกระทำความคิดอันเป็นมูลเหตุเชิงปัจจัยของความรู้สึกต่อตนเอง ลักษณะปมด้อยของตนแล้วมีความมุ่งหวังในชีวิตสูง หรือลักษณะปมเด่นเพื่อกระทำความผิดโดยเจตนาและโดยไม่เจตนา ความรู้สึกที่มีต่อวงศ์ตระกูล เหล่านี้จึงเป็นเหตุที่นักศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความคิดต่อระเบียบวินัยและข้อบังคับ เพื่อจะได้นำผลไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพ

ข้อมูลต่าง ๆ ยังสามารถเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักศึกษาที่กระทำความผิดกับนักศึกษาผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิด ความแตกต่างทั้งสองกรณี มุ่งหาความกระจ่างอันจะนำไปสู่การแก้ปัญหา "ยุวอาชญากร" การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวิธีการวิจัยในลักษณะคือเอา "ปัญหา" เป็นเป้าหมาย ดังนั้นความสำคัญของการวิจัยจึงเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิหลังของครอบครัว บุคลิกภาพทางจิตลักษณะและความรู้สึกนึกคิดกับการกระทำผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับ ทั้งนี้เพื่อทราบว่ ภูมิหลังของครอบครัวก็ดี บุคลิกภาพทางจิตลักษณะก็ดี ความรู้สึกนึกคิดก็ดี จะมีผลไปถึงการกระทำความคิดของนักเรียนนักศึกษาเพียงใด นอกจากนั้นยังเป็นการศึกษาพฤติกรรมระหว่างผู้กระทำความผิดกับผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิดในสถานศึกษาว่าพฤติกรรมแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด เป็นต้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคระดับ ปวส. และปวท. เขตการศึกษา 7 เกี่ยวกับกรณีการกระทำผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2538 ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้นักศึกษากระทำความผิดต่อระเบียบวินัยและข้อบังคับ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของจิตภาพ (Mentality) หรือภาวะแห่งจิตของนักศึกษาต่อการกระทำผิดในกรณีต่าง ๆ ในประเด็นความผิดอันเนื่องมาจากความประพฤติกว้างเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติด ความผิดในการพกพาอาวุธเพื่อการประทุษร้าย ความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดในความไม่เหมาะสมของการเที่ยวในยามวิกาล
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักศึกษาผู้กระทำความผิด และนักศึกษาผู้ไม่กระทำความผิด

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 7 ระดับชั้น ปวส. ปีที่ 1 และ 2 ปวท. ปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2538 ได้แก่

1. วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร	235 คน
2. วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์	808 คน
3. วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร	591 คน
4. วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก	982 คน
5. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์	448 คน
6. วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย	462 คน
7. วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์	481 คน

รวม 4,007 คน

หมายเหตุ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตตาก ไม่ใช่สถาบันในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิค จึงไม่นำมาเป็นกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 7 ระดับชั้น ปวส. และปวท. ปีการศึกษา 2538 เป็นกลุ่มผู้กระทำความผิด และกลุ่มผู้ไม่กระทำความผิดระเบียบวินัย และข้อบังคับในสถานศึกษา โดยใช้ตารางเทียบขนาดกลุ่มตัวอย่างทางสถิติของยามานะ (Yamane) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 296 - 297 ; อ้างอิงมาจาก Yanane. 1967 : 886 - 887) ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในระดับปวส. และปวท. ของทั้ง 7 สถาบัน อัตราส่วนร้อยละ 13.5 ของตารางประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 542 คน โดยแยกแต่ละสถาบันดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	สถาบัน	จำนวน นักศึกษา (ปวส., ปวท.)	ผู้มีพฤติกรรมกระทำผิด		ผู้ไม่มีพฤติกรรมกระทำผิด		รวม (13.5%)
			ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง (13.5%)	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง (13.5%)	
1	วิทยาลัยเทคนิค กำแพงเพชร	235	23	3	212	29	32
2	วิทยาลัยเทคนิค นครสวรรค์	808	31	4	777	105	109
3	วิทยาลัยเทคนิค พิจิตร	591	39	5	552	75	80
4	วิทยาลัยเทคนิค พิษณุโลก	982	42	6	940	127	133
5	วิทยาลัยเทคนิค เพชรบูรณ์	448	16	2	432	58	60
6	วิทยาลัยเทคนิค สุโขทัย	462	20	3	442	60	63
7	วิทยาลัยเทคนิค อุตรดิตถ์	481	19	3	462	62	65
	รวม	4,007	190	26	3,817	516	542

ตาราง 2 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับ ปวส. และ ปวท. วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
ปีการศึกษา 2538 ผู้มีพฤติกรรมกระทำผิดและผู้ไม่มีพฤติกรรมกระทำผิดระเบียบวินัย
และข้อบังคับในสถานศึกษา

แผนกช่าง	ปวส.			ปวท.			รวม ปวส., ปวท.			กลุ่มตัวอย่าง 3.5%			หมายเหตุ
	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	
	การ	การ		การ	การ		การ	การ		การ			
	กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		
	ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		
ช่างกลโรงงาน	27	5	32	-	-	-	27	5	32	4	*.67	5	*นักศึกษา
ช่างก่อสร้าง	38	3	41	-	-	-	38	3	41	5	.40	5	ผู้มี
ช่างเชื่อม	26	5	31	-	-	-	26	5	31	4	*.67	5	พฤติกรรม
เทคนิค													กระทำผิด
**อุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ตอบแบบ
ช่างไฟฟ้า	33	2	35	30	2	32	63	4	67	8	*.54	9	สอบถาม
ช่างยนต์	29	4	33	-	-	-	29	4	33	4	.54	4	เพื่อการ
**สถาปัตยกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	วิจัย
**ช่างสำรวจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	**ไม่
อิเล็กทรอนิกส์	29	2	31	-	-	-	29	2	31	4	.27	4	เปิดทำ
													การสอน
รวม	182	21	203	30	2	32	212	23	235	29	3	32	

ตาราง 3 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับ ปวส.และ ปวท. วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
ปีการศึกษา 2538 ผู้มีพฤติกรรมกระทำผิดและผู้ไม่มีพฤติกรรมกระทำผิดระเบียบวินัย
และข้อบังคับในสถานศึกษา

แผนกช่าง	ปวส.			ปวท.			รวม ปวส., ปวท.			กลุ่มตัวอย่าง 3.5%			หมายเหตุ
	ไม่มี		รวม	ไม่มี		รวม	ไม่มี		รวม	ไม่มี		รวม	
	การ	กระทำ		การ	กระทำ		การ	กระทำ		การ	กระทำ		
ช่างกลโรงงาน	136	6	142	-	-	-	136	6	142	18	*.81	19	*นักศึกษา
ช่างก่อสร้าง	61	4	65	22	-	22	83	4	87	11	*.54	11	ผู้มี
ช่างเชื่อม	95	2	97	-	-	-	95	2	97	13	.27	13	พฤติกรรม
**เทคนิค													กระทำผิด
อุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ตอบแบบ
ช่างไฟฟ้า	103	3	106	25	1	26	128	4	132	17	.54	18	สอบถาม
ช่างยนต์	157	6	163	-	-	-	157	6	163	21	*.81	22	เพื่อการ
สถาปัตยกรรม	63	4	67	29	2	31	92	6	98	13	*.81	14	วิจัย
**ช่างสำรวจ													**ไม่
อิเล็กทรอนิกส์	60	2	62	26	1	27	86	3	89	12	.40	12	เปิดทำ
													การสอน
รวม	675	27	702	102	4	106	777	31	808	105	4	109	

ตาราง 4 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับ ปวส.และ ปวท. วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ปีการศึกษา 2538 ผู้มีพฤติกรรมกระทำผิดและผู้ไม่มีพฤติกรรมกระทำผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับ ในสถานศึกษา

แผนกช่าง	ปวส.			ปวท.			รวม ปวส., ปวท.			กลุ่มตัวอย่าง 3.5%			หมายเหตุ
	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	
	การ	การ		การ	การ		การ	การ		การ			
	กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		
	ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		
ช่างกลโรงงาน	57	6	63	-	-	-	57	6	63	8	.81	8	*นักศึกษา
ช่างก่อสร้าง	97	4	101	40	2	42	137	6	143	18	*.81	19	ผู้มี
ช่างเชื่อม	61	7	68	-	-	-	61	7	68	8	*.74	9	พฤติกรรม
**เทคนิค													กระทำผิด
อุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ตอบแบบ
ช่างไฟฟ้า	86	4	90	37	2	39	123	6	129	17	*.81	18	สอบถาม
ช่างยนต์	57	8	65	-	-	-	57	8	65	8	*1.1	9	เพื่อการ
**สถาบันตยกรรม													วิจัย
**ช่างสำรวจ													**ไม่
อิเล็กทรอนิกส์	76	4	80	41	2	43	117	6	123	16	*.81	17	เปิดทำ
													การสอน
รวม	434	33	467	118	6	124	552	39	591	75	5	80	

ตาราง 5 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับ ปวส. และ ปวท. วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก ปีการศึกษา 2538 ผู้มีพฤติกรรมกระทำผิดและผู้ไม่มีพฤติกรรมกระทำผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับในสถานศึกษา

แผนกช่าง	ปวส.			ปวท.			รวม ปวส., ปวท.			กลุ่มตัวอย่าง 3.5%			หมายเหตุ
	ไม่มี การ กระทำ ผิด	มี การ กระทำ ผิด	รวม	ไม่มี การ กระทำ ผิด	มี การ กระทำ ผิด	รวม	ไม่มี การ กระทำ ผิด	มี การ กระทำ ผิด	รวม	ไม่มี การ กระทำ ผิด	มี การ กระทำ ผิด	รวม	
	ช่างกลโรงงาน	152	8	160	-	-	-	152	8	160	21	*1.1	
ช่างก่อสร้าง	69	5	74	-	-	-	69	5	74	9	.7	10	ผู้มี
ช่างเชื่อม	77	6	83	-	-	-	77	6	83	10	*.8	11	พฤติกรรม
เทคนิคอุตสาหกรรม	81	4	85	-	-	-	81	4	85	11	*.6	12	กระทำผิด
ช่างไฟฟ้า	172	9	181	63	1	64	235	10	245	32	*1.4	33	ตอบแบบ
ช่างยนต์	87	4	91	-	-	-	87	4	91	12	*.54	13	สอบถาม
สถาบันวิทยกรรม	-	-	-	53	1	54	53	1	54	7	.13	7	เพื่อการ
ช่างสำรวจ	34	1	35	-	-	-	34	1	35	4	*.13	4	วิจัย
อิเล็กทรอนิกส์	152	3	155	-	-	-	152	3	155	21	.40	21	
รวม	824	40	864	116	2	118	940	42	982	127	6	133	

ตาราง 6 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับ ปวส. และ ปวท. วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2538 ผู้มีพฤติกรรมกระทำผิดและผู้ไม่มีพฤติกรรมกระทำผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับในสถานศึกษา

แผนกช่าง	ปวส.		ปวท.			รวม ปวส., ปวท.			กลุ่มตัวอย่าง 3.5%			หมายเหตุ	
	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี		รวม
	การ	การ		การ	การ		การ	การ		การ			
	กระทำ	กระทำ	กระทำ	กระทำ	กระทำ	กระทำ	กระทำ	กระทำ	กระทำ	กระทำ	กระทำ	กระทำ	
	ผิด	ผิด	ผิด	ผิด	ผิด	ผิด	ผิด	ผิด	ผิด	ผิด	ผิด	ผิด	
ช่างกลโรงงาน	42	1	43	-	-	-	42	1	43	6	.14	6	*นักศึกษา
ช่างก่อสร้าง	86	2	88	18	-	18	104	2	106	14	.27	14	ผู้มี
ช่างเชื่อม	35	3	38	-	-	-	35	3	38	5	.40	5	พฤติกรรม
**เทคนิค													กระทำผิด
อุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ตอนแบบ
ช่างไฟฟ้า	83	5	88	42	-	42	125	5	130	16	*.67	17	สอบถาม
ช่างยนต์	69	4	73	57	1	58	126	5	131	17	*.67	18	เพื่อการ
**สถาบัน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	วิจัย
**ช่างสำรวจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	**ไม่
**อิเล็กทรอนิกส์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	เปิดทำ
													การสอน
รวม	315	15	330	117	1	118	432	16	448	58	2	60	

ตาราง 7 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับ ปวส. และ ปวท. วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย ปีการศึกษา 2538 ผู้มีพฤติกรรมกระทำผิดและผู้ไม่มีพฤติกรรมกระทำผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับ ในสถานศึกษา

แผนกช่าง	ปวส.			ปวท.			รวม ปวส., ปวท.			กลุ่มตัวอย่าง 3.5%			หมายเหตุ	
	ไม่มี		รวม	มี		รวม	ไม่มี		รวม	มี		รวม		
	การกระทำผิด	การกระทำ		การกระทำผิด	การกระทำ		การกระทำผิด	การกระทำ						
ช่างกลโรงงาน	39	2	41	-	-	-	39	2	41	5	.27	5	*นักศึกษา	
ช่างก่อสร้าง	69	2	71	21	1	22	90	3	93	12	.40	13	ผู้มี	
ช่างเชื่อม	42	3	45	-	-	-	42	3	45	7	*.40	7	พฤติกรรม	
**เทคนิค														
อุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ตอบแบบ
ช่างไฟฟ้า	57	3	60	27	1	28	84	4	88	11	*.54	12	สอบถาม	
ช่างยนต์	77	3	80	-	-	-	77	3	80	10	.40	10	เพื่อการ	
**สถาบันวิทยกรรม														
ช่างสำรวจ	48	2	50	31	1	32	79	3	82	11	.40	12	**ไม่	
อิเล็กทรอนิกส์	31	2	33	-	-	-	31	2	33	4	*.27	4	เปิดทำ	
รวม	363	17	380	79	3	82	442	20	462	60	3	63	การสอน	

ตาราง 8 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับ ปวส. และ ปวท. วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ปีการศึกษา 2538 ผู้มีพฤติกรรมกระทำผิดและผู้ไม่มีพฤติกรรมกระทำผิดระเบียบวินัยและข้อบังคับ ในสถานศึกษา

แผนกช่าง	ปวส.			ปวท.			รวม ปวส., ปวท.			กลุ่มตัวอย่าง 3.5%			หมายเหตุ
	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	
	การ	การ		การ	การ		การ	การ		การ			
	กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		
	ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		
ช่างกลโรงงาน	67	4	71	-	-	-	67	4	71	9	*.54	10	*นักศึกษา
ช่างก่อสร้าง	101	2	103	-	-	-	101	2	103	14	*.27	14	ผู้มี
ช่างเชื่อม	71	4	75	-	-	-	71	4	75	10	.54	11	พฤติกรรม
**เทคนิค													กระทำผิด
อุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ตอบแบบ
ช่างไฟฟ้า	69	3	72	-	-	-	69	3	72	9	.40	9	สอบถาม
ช่างยนต์	76	4	80	-	-	-	76	4	80	10	*.54	11	เพื่อการ
**สถาปัตยกรรม													วิจัย
**ช่างสำรวจ													**ไม่
อิเล็กทรอนิกส์	78	2	80	-	-	-	78	2	80	10	.27	10	เปิดทำ
													การสอน
รวม	462	19	481	-	-	-	462	19	481	62	3	65	

ตาราง 9 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาระดับ ปวส. และ ปวท. วิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 7
ปีการศึกษา 2538 ผู้มีพฤติกรรมกระทำผิดและผู้ไม่มีพฤติกรรมกระทำผิดระเบียบวินัย
และข้อบังคับในสถานศึกษา

แผนกช่าง	ปวส.			ปวท.			รวม ปวส., ปวท.			กลุ่มตัวอย่าง 13.5%			หมายเหตุ
	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	ไม่มี	มี	รวม	
	การ	การ		การ	การ		การ	การ		การ			
	กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		กระทำ	กระทำ		
	ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		ผิด	ผิด		
ช่างกลโรงงาน	520	32	552	-	-	-	520	32	552	70	4	74	กลุ่มตัวอย่าง
ช่างก่อสร้าง	521	22	543	101	3	104	622	25	647	84	3	87	13.5% โดย
ช่างเชื่อม	407	30	437	-	-	-	407	30	437	55	4	59	ใช้ตาราง
เทคนิคอุตสาหกรรม	81	4	85	-	-	-	81	4	85	11	1	12	เทียบขนาด
ช่างไฟฟ้า	603	29	632	224	7	231	827	36	863	112	5	117	กลุ่มตัวอย่าง
ช่างยนต์	552	33	585	57	1	58	607	34	643	82	5	87	ทางสถิติของ
สถาบันดขกรรม	63	4	67	82	3	85	145	7	152	20	1	21	ยามาเน่
ช่างสำรวจ	82	3	85	31	1	32	113	4	117	15	1	16	(Yamane)
อิเล็กทรอนิกส์	426	15	441	67	3	70	473	18	511	67	2	69	ตามวิธีการ
													สุ่มอย่างง่าย
รวม	3225	172	3427	562	18	580	3817	190	4007	516	26	542	

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น

1.1 สถานภาพของนักศึกษา ได้แก่

1.1.1 สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

1.1.2 สถานภาพด้านครอบครัว

1.2 จิตภาพ (วิสัยสามารถของจิตหรือภาวะแห่งจิต) ที่มีความรู้สึกนึกคิดต่อความสัมพันธ์ของการกระทำผิด ได้แก่

1.2.1 ความผิดอันเนื่องจากความประพฤติ

1.2.2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

1.2.3 ความผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติด

1.2.4 ความผิดในการพกพาอาวุธเพื่อการประทุษร้าย

1.2.5 ความผิดเกี่ยวกับเพศ

1.2.6 ความผิดในความไม่เหมาะสมของการเที่ยวในยามวิกาล

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมของนักศึกษาผู้กระทำผิดและนักศึกษาผู้ไม่กระทำผิดต่อระเบียบวินัยและข้อบังคับในกรณีต่าง ๆ อันจะเป็นปัญหาเยาวชนอาชญากรในอนาคต

นิยามศัพท์เฉพาะ

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรที่ต้องการศึกษาอยู่หลายตัวแปร ซึ่งจำเป็นต้องกำหนดนิยามปฏิบัติการไว้ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการกระทำผิด หมายถึง การกระทำที่แสดงความรู้สึกในการกระทำ ความผิดและการกระทำผิดในการปฏิบัติตนต่อระเบียบวินัย และข้อบังคับในสถานศึกษาของนักศึกษา

2. เจตการศึกษา 7 หมายถึง ท้องที่ซึ่งแบ่งออกโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดเป็นเขตการศึกษาเพื่อให้มีหัวหน้าส่วนราชการประจำเขต และเหตุผลพิเศษของทางราชการเพื่อปฏิบัติ

และดำเนินการด้านวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดต่าง ๆ 8 จังหวัด คือ กำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ โดยมีพิษณุโลกเป็นที่ทำการเขต

3. ระเบียบวินัยและข้อบังคับในสถานศึกษา หมายถึง ระเบียบว่าด้วยการควบคุม ความประพฤตินักเรียนนักศึกษา ออกตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2515) โดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ 4 และข้อ 11 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ลงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2515 โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบ

4. สถานภาพของนักศึกษา หมายถึง สถานะต่าง ๆ ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบัน ที่ดำเนินการวิจัยเกี่ยวเนื่องในพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาที่ปรากฏต่อระเบียบวินัยข้อบังคับ ตลอดจนเจตคติต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้กระทำเป็นที่ประจักษ์ในสังคม รวมทั้งปัจจัยทางครอบครัว

5. จิตภาพ (Mentality) หมายถึง ลักษณะทั่วไปของจิตภาวะแห่งจิต หรือวิถี สามารถของจิตที่แสดงออกอย่างเด่นชัดต่อการกระทำผิดอันเป็นบุคลิกลักษณะ (Personal Characteristic) เฉพาะของเยาวชน เช่น การมีอารมณ์รุนแรง ฉุนเฉียว คะนอง โมโหง่าย หรือพฤติกรรมที่ก้าวร้าว

6. พฤติกรรมการประพฤติกเร หมายถึง การแสดงตนของนักเรียนนักศึกษาทั้งทาง กาย วาจา ใจ ต่อบุคคลหรือต่อสถานการณ์ด้วยความก้าวร้าว หยาบคาย ตามความต้องการ แห่งตน (Self Needs) ซึ่งเป็นลักษณะบ่งชี้ว่าเป็นผู้มีความเกร ไม่ยอมปฏิบัติตามระเบียบวินัย และข้อบังคับและบทัสถานของสังคมโดยทั่วไป

7. พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่ผิดแปลกไปจากบทัสถานของสังคม เจตคติ ต่อความเบี่ยงเบน ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิดที่เยาวชนนักศึกษามีต่อวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ที่ดีงามของสังคม และมีแนวโน้มที่จะแสดงออกในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

8. นักศึกษาระดับ ปวส. และปวท. วิทยาลัยเทคนิค หมายถึง เยาวชนซึ่งเป็นวัยรุ่น (Adolescence) ที่ย่างเข้าสู่ภาวะ (To Grow to Maturity) มีอายุเกินสิบสี่ปีบริบูรณ์ และยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่ได้หมายความถึงบุคคลที่บรรลุภาวะแล้วด้วยการสมรสตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2535 มาตรา 4 และอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี บริบูรณ์ตามความหมายของพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 มาตรา 3

9. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน หมายถึง การลักเล็กขโมยน้อย การทำลายทรัพย์สินของบุคคลอื่นจนมีการว่ากล่าวตักเตือนมิให้กระทำอีกแต่ไม่ถึงกับต้องคดีตามกฎหมายบ้านเมือง
10. ความผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติด หมายถึง การมีเพื่อเสพหรือนำมาจำหน่ายจ่ายแจกหรือเจตนาอื่น ๆ ภายในสถานศึกษา
11. ความผิดเกี่ยวกับการพกพาอาวุธ หมายถึง การมีอาวุธไว้ในครอบครองเพื่อกิจการใด ๆ หรือมีไว้ในกรณีอื่น ๆ อันเป็นความผิดทางกฎหมายของบ้านเมือง
12. ความผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อปรารภนามิตีในเพศตรงข้าม ลวนลาม ผู้สาว อนาคตจนมีสิ่งพิมพ์หรือเทปวีดีโอลามกนำเข้ามาในสถานศึกษา
13. ความผิดกรณีเที่ยวเตร่ยามวิกาล หมายถึง การเข้าไปในสถานบริการอันไม่เหมาะสมไม่สมควรแก่สภาพนักศึกษาและการเที่ยวเตร่ระหว่าง 22.00 น. ถึง 4.00 น. ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 กรณีที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของสถาบันการศึกษา
14. ความผิดอื่น ๆ หมายถึง การกระทำที่ผิดกฎหมายบ้านเมืองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 9 พ.ศ. 2521 และประมวลกฎหมายอาญา (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ. 2522)
15. ผู้มีการกระทำความผิด หมายถึง นักศึกษาที่ถูกตักเตือนและห้ามข่มขู่เป็นการภาคทัณฑ์โดยฝ่ายปกครองของวิทยาลัยเทคนิคที่นักศึกษาสังกัด